

UOHSX00A13Z2

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S0336/2017/VZ-27720/2017/531/MHo

Brno: 22. září 2017

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže jako orgán příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, v řízení o přestupku zahájeném dne 23. 8. 2017 z moci úřední, jehož účastníkem je

- obviněný – Nemocnice České Budějovice, a.s., IČO 26068877, se sídlem B. Němcové 585/54, 370 01 České Budějovice,

ve věci možného spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, obviněným při zadávání veřejné zakázky „Hemokultivační automatický přístroj“, zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo do Věstníku veřejných zakázek odesláno dne 10. 5. 2017 a ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 15. 5. 2017 pod ev. č. Z2017-006012, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 13. 5. 2017 pod ev. č. 2017/S 092-181475,

rozhodl takto:

I.

Obviněný – Nemocnice České Budějovice, a.s., IČO 26068877, se sídlem B. Němcové 585/54, 370 01 České Budějovice – **se dopustil přestupku** podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, tím, že nesplnil povinnost stanovenou v ustanovení § 252 odst. 1 citovaného zákona spočívající v zaslání dokumentace o zadávacím řízení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže do 10 dnů od doručení návrhu, když Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže v rámci správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele zahájeného na návrh ze dne 25. 6. 2017 a vedeného pod sp. zn. S0251/2017/VZ nezaslal kompletní dokumentaci o zadávacím řízení na veřejnou zakázku „Hemokultivační

automatický přístroj“, zadávanou v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo do Věstníku veřejných zakázek odesláno dne 10. 5. 2017 a ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 15. 5. 2017 pod ev. č. Z2017-006012, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 13. 5. 2017 pod ev. č. 2017/S 092-181475, neboť Úřadu nezaslal nabídku dodavatele bioMérieux CZ s.r.o., IČO 27391981, se sídlem Hvězdova 1716/2b, 140 78 Praha 4, čestná prohlášení jmenovaného dodavatele, že nemá v České republice nebo v zemi svého sídla v evidenci daní zachycen splatný daňový nedoplatek a že nemá v České republice nebo v zemi svého sídla splatný nedoplatek na pojistném nebo na penále na veřejné zdravotní pojištění, ze dne 19. 6. 2017, prohlášení o shodě shora jmenovaného dodavatele ze dne 23. 3. 2017, protokol o otevírání obálek ze dne 31. 5. 2017, zprávu o hodnocení nabídek ze dne 19. 6. 2017, protokol o posouzení splnění podmínek účasti vybraného dodavatele ze dne 19. 6. 2017, výzvu k doplnění kvalifikace shora jmenovaným dodavatelem VZ2017-006012 ze dne 19. 6. 2017, námítky dodavatele Becton Dickinson Czechia, s.r.o., IČO 25142135, se sídlem Křenova 438/1, 162 00 Praha 6 ze dne 30. 5. 2017, ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení stejnopisu návrhu, který byl obviněnému doručen dne 26. 6. 2017, tedy nejpozději dne 7. 7. 2017.

II.

Za spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí **se** obviněnému – Nemocnice České Budějovice, a.s., IČO 26068877, se sídlem B. Němcové 585/54, 370 01 České Budějovice – podle § 268 odst. 2 písm. c) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **ukládá**

pokuta ve výši 27 000,- Kč (dvacet sedm tisíc korun českých).

Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

III.

Podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v návaznosti na § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se obviněnému – Nemocnice České Budějovice, a.s., IČO 26068877, se sídlem B. Němcové 585/54, 370 01 České Budějovice – ukládá:

uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč (jeden tisíc korun českých).

Náklady řízení jsou **splatné do dvou měsíců** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

I. ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ

1. Obviněný – Nemocnice České Budějovice, a.s., IČO 26068877, se sídlem B. Němcové 585/54, 370 01 České Budějovice (dále „obviněný“ nebo rovněž i „zadavatel“) – zahájil podle zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), dne 10. 5. 2017 odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění otevřené řízení za účelem zadání veřejné zakázky „Hemokultivační automatický přístroj“, zadávané v otevřeném řízení, přičemž oznámení bylo ve Věstníku veřejných zakázek

uveřejněno dne 15. 5. 2017 pod ev. č. Z2017-006012, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 13. 5. 2017 pod ev. č. 2017/S 092-181475 (dále jen „veřejná zakázka“).

II. POSTUP ÚŘADU PŘED ZAHÁJENÍM ŘÍZENÍ O PŘESTUPKU

2. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), který je podle § 248 odst. 1 zákona příslušný k dozoru nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté zákona, jakož i projednání přestupků podle tohoto zákona, včetně ukládání pokuty za jejich spáchání, obdržel dne 26. 6. 2017 návrh navrhovatele – Becton Dickinson Czechia, s.r.o., IČO 25142135, se sídlem Křenova 438/1, 162 00 Praha 6 (dále jen „navrhovatel“) – na zahájení správního řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání předmětné veřejné zakázky. Dne 26. 6. 2017, kdy Úřad návrh obdržel, bylo podle § 249 zákona ve spojení s ustanovením § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele. Správní řízení bylo Úřadem zaevidováno pod sp. zn. S0251/2017/VZ (dále jen „správní řízení“).
3. Zahájení správního řízení oznámil Úřad jeho účastníkům dopisem č. j. ÚOHS-S0251/2017/VZ-19299/2017/531/Est ze dne 28. 6. 2017, který byl obviněnému doručen dne 29. 6. 2017. V oznámení o zahájení správního řízení Úřad upozornil obviněného, že je dle § 252 odst. 1 zákona povinen doručit Úřadu své vyjádření k obdrženému návrhu do 10 dnů od jeho doručení a společně s tímto vyjádřením zaslat Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení. Úřad rovněž upozornil obviněného, že vyjádření zadavatele k obdrženému návrhu a další podání, zadávací dokumentaci vyjma netextové části zadávací dokumentace nebo soutěže o návrh, je zadavatel podle § 252 odst. 3 zákona povinen odeslat Úřadu výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem.
4. Dne 7. 7. 2017 obdržel Úřad prostřednictvím datové schránky od obviněného celkem 3 datové zprávy nazvané „Vyjádření Zadavatele ve správním řízení k č.j. S0251-2017-VZ, VZ Z2017 - 006012, 1. část dokumentů“, „Vyjádření Zadavatele ve správním řízení k č.j. S0251-2017-VZ, VZ Z2017 - 006012, 2. část dokumentů“ a „Vyjádření Zadavatele ve správním řízení k č.j. S0251-2017-VZ, VZ Z2017 - 006012, 3. část dokumentů“. Z průvodky elektronického podání ve vztahu k datové zprávě „Vyjádření Zadavatele ve správním řízení k č.j. S0251-2017-VZ, VZ 2017 - 006012, 1. část dokumentů“ je zřejmé, že tato obsahovala přílohy č. 0 až 5, v nichž byly obsaženy konkrétní dokumenty tvořící součást dokumentace o zadávacím řízení na předmětnou veřejnou zakázku. Z průvodky elektronického podání ve vztahu k datové zprávě „Vyjádření Zadavatele ve správním řízení k č.j. S0251-2017-VZ, VZ 2017 - 006012, 2. část dokumentů“ je zřejmé, že tato obsahovala přílohu č. 6, v níž byly obsaženy konkrétní dokumenty tvořící součást dokumentace o zadávacím řízení na předmětnou veřejnou zakázku. Z průvodky elektronického podání ve vztahu k datové zprávě „Vyjádření Zadavatele ve správním řízení k č.j. S0251-2017-VZ, VZ 2017 - 006012, 3. část dokumentů“ je zřejmé, že tato obsahovala přílohy č. 14 až 17, v nichž byly obsaženy konkrétní dokumenty tvořící součást dokumentace o zadávacím řízení na předmětnou veřejnou zakázku.

5. Usnesením č. j. ÚOHS-S0251/2017/VZ-20512/2017/531/Est ze dne 13. 7. 2017, které bylo obviněnému doručeno dne 14. 7. 2017, určil Úřad obviněnému dodatečnou lhůtu pěti dnů k zaslání kompletní dokumentace o zadávacím řízení na předmětnou veřejnou zakázku, neboť z obdržené dokumentace zjistil, že zjevně není kompletní (obviněný např. nezaslal žádné protokoly hodnotící komise z fáze předcházející výběru nejvhodnější nabídky, tj. kupříkladu protokol o otevírání obálek s nabídkami, protokoly o posouzení kvalifikace, protokoly o posouzení splnění podmínek účasti v zadávacím řízení, protokoly o hodnocení nabídek, apod., jakož ani samotné nabídky jednotlivých účastníků zadávacího řízení či případné vysvětlení zadávací dokumentace a další písemnosti pořízené v průběhu zadávacího řízení).
6. Dne 14. 7. 2017 obdržel Úřad datovou zprávou vyjádření obviněného ke shora citovanému usnesení Úřadu z téhož dne. Přílohou předmětného podání učinil zadavatel následující přílohy: „Print Screen odeslaných příloh 7 – 13 dne 7. 7. 2017“, „Příloha č. 7 – Protokol OTV obálek“, „Přílohy č. 8 – Nabídka BioMerieux“, „Příloha č. 9 – Výzva k doplnění kvalifikace BioMerieux“, „Příloha č. 10a – Čest. prohl. o neexist. nedopl. na zdr. poj.“, „Příloha č. 10b – Čest. prohl. o neexist. nedoplat. na spotř. dani“, „Příloha č. 10c – Cizojazyčné AJ prohlášení o shodě“, „Příloha č. 11 – Zpráva o hodnocení nabídek VR0012%1179“, „Příloha č. 12 – Protokol kvalifikace VR00012%1179“, „Příloha č. 13 – Námitky Becton Dickinson k VR0012%1179“.
7. Usnesením č. j. ÚOHS-S0251/2017/VZ-21386/2017/531/Est ze dne 24. 7. 2017, jež bylo obviněnému doručeno dne 25. 7. 2017, určil Úřad obviněnému lhůtu k provedení úkonu, a to k zaslání výpisu z datové schránky obviněného prokazujícího, že přílohy č. 7, 8, 9, 10a, 10b, 10c, 11, 12 a 13 (viz předchozí bod odůvodnění tohoto rozhodnutí) dokumentace o zadávacím řízení na šetřenou veřejnou zakázku byly Úřadu obviněným odeslány dne 7. 7. 2017.
8. V návaznosti na shora citované usnesení doručil obviněný Úřadu dne 26. 7. 2017 své sdělení z téhož dne. V tomto sdělení uvedl obviněný následující: *„Dne 7. 7. 2017 byla na ÚOHS odeslána prostřednictvím celkem 3 datových zpráv požadovaná dokumentace (...). V datové zprávě č. 2 měly být odeslány přílohy č. 6 -13. Ve výpisu ze Spisové služby NemCB (...) nám tento program deklaroval odeslání těchto příloh, jako součást přílohy č. 6. Doručení příloh č. 7 -13 na ÚOHS však bohužel nedošlo. Tato skutečnost byla napravena dne 14. 7. 2017 opakovaným odesláním těchto příloh na adresu ÚOHS. Následnou analýzou příčin nedoručení výše uvedených příloh bylo zjištěno, že příčinou bude s nejvyšší pravděpodobností příloha č. 8 s názvem „Nabídka BioMerieux“, jejíž velikost byla 20,46 MB. A právě velikost tohoto souboru mohla být příčinou neodeslání ostatních chybějících příloh. Ke škodě věci však sekretariát odesílající datovou zprávu na ÚOHS neobdržel žádné hlášení, či informaci o tom, že tyto přílohy nebyly odeslány. Ověření proběhlo na úrovni sekretariátu v programu spisové služby, kde software signalizoval odeslání všech příloh. Z výpisu datové schránky, kterým mělo být doloženo odeslání druhé skupiny dokladů (přílohy č. 6 -13), je však patrné odeslání pouze přílohy č. 6 (...). Podle všech výše uvedených zjištění se domníváme, že problém byl v komunikaci softwaru spisové služby NemCB a datové schránky.“* Přílohou daného sdělení učinil obviněný detail odeslané datové zprávy, jenž nese, mimo jiné, tyto informace: „Věc: Vyjádření Zadavatele ve správním řízení k č.j. S0251-2017-VZ, VZ Z2017 - 006012, 2. část dokumentů“; „Datum a čas dodání: 7.7.2017 v 13:55:30“; „Adresát: Úřad pro ochranu

hospodářské soutěže, třída Kpt. Jaroše 1926/7, 602 00 Brno, CZ“; „Přílohy: 6) Seznam čest.prohl.střet, zajm,VR0012%1179.pdf (2,64 MB)“.

9. Vzhledem k tomu, že Úřad považoval skutková zjištění z předložených materiálů za dostatečná a považoval za prokázané, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona, zahájil postupem podle § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o přestupcích“) a podle § 150 odst. 1 správního řádu řízení o přestupku z moci úřední vydáním příkazu (viz dále bod 10. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Ve výroku I. příkazu Úřad rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona tím, že nesplnil povinnost stanovenou v ustanovení § 252 odst. 1 zákona, když Úřadu v rámci správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele (tj. obviněného) zahájeného na návrh ze dne 25. 6. 2017 a vedeného pod sp. zn. S0251/2017/VZ nezaslal kompletní dokumentaci o zadávacím řízení na veřejnou zakázku, neboť Úřadu nezaslal nabídku dodavatele bioMérieux CZ s.r.o., IČO 27391981, se sídlem Hvězdova 1716/2b, 140 78 Praha 4 (dále jen „dodavatel bioMérieux CZ s.r.o.“), čestná prohlášení jmenovaného dodavatele, že nemá v České republice nebo v zemi svého sídla v evidenci daní zachycen splatný daňový nedoplatek, a že nemá v České republice nebo v zemi svého sídla splatný nedoplatek na pojistném nebo na penále na veřejné zdravotní pojištění, ze dne 19. 6. 2017, prohlášení o shodě shora jmenovaného dodavatele ze dne 23. 3. 2017, protokol o otevírání obálek ze dne 31. 5. 2017, zprávu o hodnocení nabídek ze dne 19. 6. 2017, protokol o posouzení splnění podmínek účasti vybraného dodavatele ze dne 19. 6. 2017, výzvu k doplnění kvalifikace shora jmenovaným dodavatelem VZ2017-006012 ze dne 19. 6. 2017, námítky navrhovatele ze dne 30. 5. 2017, ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení stejnopisu návrhu, který byl obviněnému doručen dne 26. 6. 2017, tedy nejpozději dne 7. 7. 2017. Ve výroku II. příkazu Úřad uložil obviněnému za spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. pokutu ve výši 30 000 Kč splatnou do jednoho měsíce od nabytí právní moci příkazu.

III. PRŮBĚH ŘÍZENÍ O PŘESTUPKU

10. Úřad vydal dne 22. 8. 2017 příkaz č. j. ÚOHS-S0336/2017/VZ-24495/2017/531/MHo, který byl obviněnému doručen dne 23. 8. 2017 (dále jen „příkaz“). Tímto dnem bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 46 odst. 1 a § 150 odst. 1 správního řádu a ve spojení s § 90 odst. 1 zákona o přestupcích zahájeno řízení o přestupku z moci úřední.
11. Účastníkem řízení o přestupku je podle § 256 zákona obviněný.
12. Proti uvedenému příkazu podal obviněný dne 30. 8. 2017 odpor z téhož dne. Podle § 150 odst. 3 správního řádu se podáním odporu příkaz ruší a řízení pokračuje, přičemž lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu.
13. Usnesením č. j. ÚOHS-S0336/2017/VZ-25396/2017/531/MHo ze dne 31. 8. 2017 určil Úřad obviněnému lhůtu, ve které byl podle § 36 odst. 1 správního řádu oprávněn navrhopat důkazy a činit jiné návrhy a podle § 36 odst. 2 správního řádu oprávněn vyjádřit v řízení své stanovisko.
14. Usnesením č. j. ÚOHS-S0336/2017/VZ-26294/2017/531/MHo ze dne 11. 9. 2017 určil Úřad obviněnému podle § 261 odst. 3 zákona lhůtu, ve které se mohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí.

Obsah odporu ze dne 30. 8. 2017

15. Obviněný primárně konstatuje, že shora citovaný příkaz je nesprávný. K formálnímu naplnění znaků přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona sice došlo, avšak stalo se tak pouze v důsledku administrativního nedopatření, jež bylo způsobeno omezenou datovou přístupností systému datových schránek, což je zřejmé nejen z komunikace vedené mezi obviněným a Úřadem ve věci zaslání předmětné dokumentace o zadávacím řízení, ale i z odůvodnění samotného příkazu. S ohledem na právě řečené proto shledává obviněný uloženou pokutu ve výši 30 000,- Kč zcela nepřiměřenou, tzn. absolutně neodpovídající jemu vytýkanému jednání. Obviněný předesílá, že Úřadem vůbec nebyl zohledněn ten fakt, že k jeho prodlení se zasláním kompletní dokumentace o zadávacím řízení došlo pouze v řádu 7 kalendářních dnů. Obviněný v dalším poznamenává, že se jednalo o důsledek administrativního pochybení jeho podatelny. Obviněný uvádí, že se prokazatelně pokusil odeslat kompletní dokumentaci o zadávacím řízení v zákonné lhůtě, avšak v důsledku velikosti odesílaných příloh se toto nezdařilo, jelikož velikost odesílaných souborů překročila maximální limit stanovený provozovatelem informačního systému datových schránek. Na toto neúspěšné odeslání nebyl obviněný systémem své spisové služby upozorněn, a proto byl v dobré víře, že svoji zákonnou povinnost beze zbytku splnil.
16. Obviněný vyjadřuje názor, že všechny výše popsané skutečnosti měl Úřad při svém rozhodování zohlednit, přičemž pokud vůbec byly splněny podmínky pro uložení správního trestu, měl Úřad uložit trest toliko v symbolické výši. Obviněný dodává, že pokud by měl zákonnou možnost odeslat dokumentaci o zadávacím řízení prostřednictvím držitele poštovní licence, pak by k jeho prodlení s tímto zasláním vůbec nedošlo. Obviněný nadto upozorňuje, že Úřad se při stanovení výměry trestu vůbec nezabýval povahou činnosti obviněného jako právnické osoby ve smyslu § 37 písm. g) zákona o přestupcích.

Vyjádření obviněného ze dne 19. 9. 2017

17. Obviněný se k usnesení Úřadu č. j. ÚOHS-S0336/2017/VZ-26294/2017/531/MHo ze dne 11. 9. 2017 vyjádřil ve svém stanovisku ze dne 19. 9. 2017, jež Úřad obdržel téhož dne, přičemž konstatuje následující. Obviněný předně plně odkazuje na obsah jeho odporu proti příkazu ze dne 30. 8. 2017 (viz body 15. a 16. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Obviněný setrvává na názoru, že jakkoliv mohlo jeho jednáním dojít k naplnění formálních znaků přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona, nedošlo současně tímto k naplnění materiálních znaků přestupku dle shora citovaného ustanovení zákona. Nejsou tedy dány důvody pro jeho správní trestání. Obviněný si byl vědom své zákonné povinnosti týkající se zaslání dokumentace o zadávacím řízení na šetřenou veřejnou zakázku Úřadu, kdy k zaslání podstatné části dané dokumentace z jeho strany došlo. Zbývající část předmětné dokumentace nebyla odeslána z důvodu, že velikost odesílaných souborů překročila přípustný limit datových schránek. O této skutečnosti nicméně obviněný nevěděl až do doby, kdy na ni byl upozorněn Úřadem. S ohledem na právě řečené má obviněný za to, že je naplněn předpoklad podle § 270 odst. 1 zákona, tzn. že zadavatel za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil.
18. Obviněný v dalším vyjadřuje přesvědčení, že opožděné zaslání dokumentace o zadávacím řízení neztížilo postup Úřadu ve správním řízení sp. zn. S0251/2017/VZ. Úřad by měl

přihlédnout k tomu, že větší část předmětné dokumentace nebyla z hlediska výše jmenovaného správního řízení pro možnost přezkoumání jeho úkonů podstatná, a její opožděné zaslání tedy nemělo žádný faktický dopad na průběh správního řízení.

19. Obviněný opětovně předesílá, že zde není naplněna materiální stránka přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona. V této souvislosti obviněný odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 17/2007-135 ze dne 31. 5. 2007 a na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 28/2006-65 ze dne 22. 3. 2007, z nichž cituje.
20. S odkazem na shora řečené proto obviněný v závěru jeho vyjádření navrhuje, aby Úřad vedené řízení o přestupku zastavil.

IV. ZÁVĚRY ÚŘADU

21. Úřad přezkoumal na základě § 248 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech, a po zhodnocení všech podkladů, dokumentace o zadávacím řízení, odporu obviněného a na základě vlastního zjištění konstatuje, že se obviněný dopustil spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona tím, že nesplnil povinnost stanovenou v ustanovení § 252 odst. 1 zákona, když Úřadu v rámci správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele (tj. obviněného) zahájeného na návrh ze dne 25. 6. 2017 a vedeného pod sp. zn. S0251/2017/VZ nezaslal kompletní dokumentaci o zadávacím řízení na veřejnou zakázku, neboť Úřadu nezaslal nabídku dodavatele bioMérieux CZ s.r.o., čestná prohlášení jmenovaného dodavatele, že nemá v České republice nebo v zemi svého sídla v evidenci daní zachycen splatný daňový nedoplatek, a že nemá v České republice nebo v zemi svého sídla splatný nedoplatek na pojistném nebo na penále na veřejné zdravotní pojištění, ze dne 19. 6. 2017, prohlášení o shodě shora jmenovaného dodavatele ze dne 23. 3. 2017, protokol o otevírání obálek ze dne 31. 5. 2017, zprávu o hodnocení nabídek ze dne 19. 6. 2017, protokol o posouzení splnění podmínek účasti vybraného dodavatele ze dne 19. 6. 2017, výzvu k doplnění kvalifikace shora jmenovaným dodavatelem VZ2017-006012 ze dne 19. 6. 2017, námitky navrhovatele ze dne 30. 5. 2017, ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení stejnopisu návrhu, který byl obviněnému doručen dne 26. 6. 2017, tedy nejpozději dne 7. 7. 2017. Ke svému rozhodnutí Úřad uvádí následující rozhodné skutečnosti.

K postavení obviněného jako zadavatele podle zákona

22. Úřad se nejprve zabýval otázkou, zda zadavatel (obviněný) v šetřeném případě spadá do některé z kategorií zadavatelů podle § 4 zákona. Podle § 4 odst. 1. písm. e) zákona náleží do kategorie veřejných zadavatelů i jiná právnická osoba, pokud 1. byla založena nebo zřízena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, a 2. jiný veřejný zadavatel ji převážně financuje, může v ní uplatňovat rozhodující vliv nebo jmenuje nebo volí více než polovinu členů v jejím statutárním nebo kontrolním orgánu.
23. Ze stanov akciové společnosti Nemocnice České Budějovice, a.s. ze dne 22. 6. 2017 (dále jen „stanovy“) vyplývá, že obviněný je akciová společnost, jejímž jediným zakladatelem a akcionářem je veřejný zadavatel – Jihočeský kraj, IČO 70890650, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, 370 76 České Budějovice (dále jen „Jihočeský kraj“).

24. Z článku I. a VIII. stanov vyplývá, že zadavatel byl založen Jihočeským krajem, který prostřednictvím valné hromady zadavatele jmenuje představenstvo i dozorčí radu zadavatele.
25. Není jakýchkoli pochyb o tom, že krajské zdravotnické zařízení – Nemocnice České Budějovice, a.s. je provozováno za účelem uspokojování potřeb veřejného zajmu, kterým je ochrana lidského života a zdraví.
26. Poněvadž obviněný je právnická osoba, která byla založena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, a jiný veřejný zadavatel (Jihočeský kraj) volí více než polovinu členů v jejím statutárním a dozorčím orgánu, zadavatel naplňuje definici veřejného zadavatele podle § 4 odst. 1 písm. e) zákona.

Relevantní ustanovení zákona

27. Podle § 216 odst. 1 zákona je zadavatel povinen uchovávat dokumentaci o zadávacím řízení, kterou tvoří všechny dokumenty v listinné nebo elektronické podobě a výstupy z ústní komunikace, jejichž pořízení v průběhu zadávacího řízení, popřípadě po jeho ukončení, vyžaduje tento zákon, včetně úplného znění originálů nabídek všech dodavatelů, a to po dobu 10 let ode dne ukončení zadávacího řízení nebo od změny závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku, nestanoví-li jiný právní předpis lhůtu delší.
28. Podle § 252 odst. 1 zákona je zadavatel povinen doručit Úřadu své vyjádření k obdrženému návrhu do 10 dnů od jeho doručení. Společně s tímto vyjádřením zašle Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení nebo soutěži o návrh.
29. Podle § 252 odst. 2 zákona lhůta pro vydání rozhodnutí Úřadu počíná běžet od okamžiku doručení vyjádření zadavatele a dokumentace o zadávacím řízení nebo soutěži o návrh, popřípadě kopie smlouvy na veřejnou zakázku. Lhůta pro vydání rozhodnutí však nezačne běžet dříve, než dojde k doplnění obecných náležitostí návrhu, označení zadavatele v návrhu a uvedení v návrhu, čeho se navrhovatel domáhá.
30. Podle § 252 odst. 3 zákona vyjádření zadavatele k obdrženému návrhu a další podání, zadávací dokumentaci vyjma netextové části zadávací dokumentace nebo soutěže o návrh, je zadavatel povinen odeslat Úřadu výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem. Návrh a další podání je navrhovatel povinen odeslat Úřadu výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem. Další účastníci řízení jsou povinni odeslat Úřadu svá podání výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem.
31. Podle § 252 odst. 4 zákona je zadavatel povinen odeslat Úřadu části dokumentace o zadávacím řízení nebo soutěži o návrh neuvedené v § 252 odst. 3 zákona a netextovou část zadávací dokumentace nebo soutěže o návrh v listinné podobě, prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem.
32. Podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona se zadavatel dopustí přestupku tím, že nesplní některou z povinností podle § 252 odst. 1, 3 nebo 4 zákona, § 254 odst. 5 nebo 6 zákona nebo § 258 odst. 1 zákona.

33. Podle § 270 odst. 1 zákona se má za to, že čin, který vykazuje formální znaky přestupku podle tohoto zákona, je společensky škodlivý.

K výroku I. tohoto rozhodnutí

34. Úřad nejprve v obecné rovině uvádí, že nezaslání kompletní dokumentace o zadávacím řízení ve lhůtě dle § 252 odst. 1 zákona Úřadu podstatně ztěžuje posouzení v návrhu namítaných skutečností a může dokonce posouzení návrhu, resp. rozhodnutí o návrhu, zcela znemožnit. Skutečnost, zda byl postup zadavatele v zadávacím řízení v souladu se zákonem, lze ze strany Úřadu ověřit pouze na základě dokumentace o zadávacím řízení. Poskytnutí dokumentace o zadávacím řízení zadavatelem je tedy nezbytným předpokladem pro řádné rozhodnutí ve věci, a to i s ohledem na povinnost vyplývající Úřadu jako správnímu orgánu z ustanovení § 3 správního řádu, tj. zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
35. Právě vzhledem k zásadnímu významu dokumentace o zadávacím řízení pro přijetí závěru ze strany Úřadu a pro následné rozhodnutí o návrhu je povinnost zadavatele k zaslání dokumentace o zadávacím řízení Úřadu ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení stejnopisu návrhu stanovena zadavateli přímo zákonem (i ve vztahu k dodržení lhůt dle § 71 správního řádu) a z téhož důvodu je nesplnění této povinnosti zadavatelem kvalifikováno bez dalšího jako přestupek [§ 268 odst. 1 písm. e) zákona].
36. Úřad dále konstatuje, že z vyjádření obviněného k návrhu ze dne 7. 7. 2017 vyplývá, že stejnopis návrhu navrhovatele na přezkoumání jeho úkonů mu byl doručen dne 26. 6. 2017; tato skutečnost je ostatně zřejmá i z toho, že navrhovatel učinil součástí jeho návrhu ze dne 25. 6. 2017 i doklad o doručení stejnopisu návrhu zadavateli (obviněnému), na němž je obsaženo razítko podatelny obviněného s datem 26. 6. 2017. Dnem následujícím po dni doručení stejnopisu návrhu, tj. dne 27. 6. 2017, tedy začala obviněnému plynout lhůta 10 dnů stanovená v ust. § 252 odst. 1 zákona pro zaslání dokumentace o zadávacím řízení Úřadu. Vzhledem k tomu, že konec zákonné 10denní lhůty připadl na čtvrtek 6. 7. 2017, což byl státní svátek, byl v tomto případě dle § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu posledním dnem lhůty následující pracovní den, tj. pátek dne 7. 7. 2017. Obviněný měl tedy povinnost zaslat dokumentaci o zadávacím řízení na posuzovanou veřejnou zakázku nejpozději dne 7. 7. 2017. Ve stanovené, resp. zákonné, lhůtě však zadavatel zaslal dne 7. 7. 2017 pouze část této dokumentace, a to prostřednictvím datové schránky, která byla doručena Úřadu téhož dne. Skutečnost, že zadavatel Úřadu nezaslal, resp. nedoručil kompletní dokumentaci o zadávacím řízení, Úřad dovodil mj. z toho, že z průvodky elektronického podání ve vztahu k datové zprávě „Vyjádření Zadavatele ve správním řízení k č.j. S0251-2017-VZ, VZ Z2017 - 006012, 1. část dokumentů“ bylo zřejmé, že tato obsahovala přílohy č. 0 až 5, z průvodky elektronického podání ve vztahu k datové zprávě „Vyjádření Zadavatele ve správním řízení k č.j. S0251-2017-VZ, VZ Z2017 - 006012, 2. část dokumentů“ bylo zřejmé, že tato obsahovala přílohu č. 6, a z průvodky elektronického podání ve vztahu k datové zprávě „Vyjádření Zadavatele ve správním řízení k č.j. S0251-2017-VZ, VZ Z2017 - 006012, 3. část dokumentů“ bylo zřejmé, že tato obsahovala přílohy č. 14 až 17 (viz bod 4. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Z výše uvedeného tak prokazatelně vyplývá, že v datových zprávách, jež Úřad od obviněného obdržel dne 7. 7. 2017, a prostřednictvím nichž obviněný zaslal dokumentaci o zadávacím řízení, absentovaly přílohy č. 7 až 13.

37. Jelikož obviněný Úřadu nezaslal kompletní dokumentaci o zadávacím řízení ve lhůtě stanovené zákonem, Úřad usnesením č. j. ÚOHS-S0251/2017/VZ-20512/2017/531/Est ze dne 13. 7. 2017, které bylo obviněnému doručeno dne 14. 7. 2017, určil obviněnému ve smyslu § 263 odst. 4 zákona dodatečnou pětidenní lhůtu k doručení kompletní dokumentace o zadávacím řízení. Obviněný doručil Úřadu dne 14. 7. 2017 nabídku dodavatele bioMérieux CZ s.r.o., čestná prohlášení jmenovaného dodavatele, že nemá v České republice nebo v zemi svého sídla v evidenci daní zachycen splatný daňový nedoplatek, a že nemá v České republice nebo v zemi svého sídla splatný nedoplatek na pojistném nebo na penále na veřejné zdravotní pojištění, ze dne 19. 6. 2017, prohlášení o shodě shora jmenovaného dodavatele ze dne 23. 3. 2017, protokol o otevírání obálek ze dne 31. 5. 2017, zprávu o hodnocení nabídek ze dne 19. 6. 2017, protokol o posouzení splnění podmínek účasti vybraného dodavatele ze dne 19. 6. 2017, výzvu k doplnění kvalifikace dodavatele bioMérieux CZ s.r.o., VZ2017-006012 ze dne 19. 6. 2017, námítky navrhovatele ze dne 30. 5. 2017. Uvedenou dokumentaci obviněný zaslal přílohou svého přípisu ze dne 14. 7. 2017, ve kterém uvedl: *„Na základě tohoto požadavku [Úřadu] byla provedena kontrola odeslané dokumentace do datové schránky ÚOHS dne 7. 7. 2017, kde bylo zjištěno, že toho času doručeným usnesením požadovaná dokumentace však byla datovou zprávou odeslána. Jednalo se o přílohy č. 7, 8, 9, 10a, 10b, 10c, 11, 12 a 13. V příloze zasíláme Print Screen z datové schránky, kde se zobrazují odeslané přílohy v tomto konkrétním případě byly obsahem přílohy č. 6. Vzhledem k této zjištěné skutečnosti byla telefonicky kontaktována autorka usnesení (...) a informována o zjištěné skutečnosti stran doručení všech příloh, které Nemocnice České Budějovice, a.s. dne 7. 7. 2017 odeslala. Současně byla požádána o otevření přílohy č. 6 datové zprávy ze dne 7. 7. 2017 s cílem zobrazit přílohy č. 7 – 13, což se jí v prohlížeči datové schránky nepodařilo. Z tohoto důvodu, po vzájemné dohodě, Nemocnice České Budějovice, a.s. dnes tímto zasílá chybějící přílohy opakovaně (...).“*
38. Ze shora specifikovaného přípisu obviněného ze dne 14. 7. 2017 lze dovodit, že obviněný „původně“ trval na tom, že dokumentaci o zadávacím řízení jako celek odeslal Úřadu datovou schránkou dne 7. 7. 2017. Přílohy č. 7, 8, 9, 10a, 10b, 10c, 11, 12 a 13, v nichž byly obsaženy dokumenty tvořící součást dokumentace o zadávacím řízení specifikované ve výroku I. tohoto rozhodnutí, byly, dle slov obviněného, obsahem přílohy č. 6, jež byla Úřadu z jeho strany taktéž zaslána datovou schránkou dne 7. 7. 2017. Za účelem podpory právě řečeného učinil obviněný součástí svého přípisu ze dne 14. 7. 2017, dle něj, printscreen z jeho datové schránky. Úřad nicméně zjistil, že se nejedná o výpis z datové schránky obviněného, nýbrž o printscreen z interního systému obviněného pro správu elektronických dokumentů. Vzhledem k této skutečnosti proto Úřad usnesením č. j. ÚOHS-S0251/2017/VZ-21386/2017/531/Est ze dne 24. 7. 2017, jež bylo obviněnému doručeno dne 25. 7. 2017, určil obviněnému lhůtu k provedení úkonu, a to k zaslání výpisu z datové schránky obviněného prokazujícího, že přílohy č. 7, 8, 9, 10a, 10b, 10c, 11, 12 a 13 dokumentace o zadávacím řízení na šetřenou veřejnou zakázku byly Úřadu obviněným odeslány dne 7. 7. 2017. V reakci na výše citované usnesení doručil obviněný Úřadu dne 26. 7. 2017 své sdělení z téhož dne. Přílohou tohoto sdělení učinil obviněný detail odeslané datové zprávy, jenž nese, mimo jiné, tyto informace: „Věc: Vyjádření Zadavatele ve správním řízení k č.j. S0251-2017-VZ, VZ 2017 - 006012, 2. část dokumentů“; „Datum a čas dodání: 7.7.2017 v 13:55:30“; „Adresát: Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, třída Kpt. Jaroše

1926/7, 602 00 Brno, CZ“; „Přílohy: 6) Seznam čest.prohl.střet, zajm,VR0012%1179.pdf (2,64 MB)“.

39. Úřad na tomto místě opakuje, že dne 7. 7. 2017 obdržel prostřednictvím datové schránky od obviněného celkem 3 datové zprávy nazvané „Vyjádření Zadavatele ve správním řízení k č.j. S0251-2017-VZ, VZ Z2017 - 006012, 1. část dokumentů“, „Vyjádření Zadavatele ve správním řízení k č.j. S0251-2017-VZ, VZ Z2017 - 006012, 2. část dokumentů“ a „Vyjádření Zadavatele ve správním řízení k č.j. S0251-2017-VZ, VZ Z2017 - 006012, 3. část dokumentů“. V průvodce elektronického podání (datové zprávy) ve vztahu k „Vyjádření Zadavatele ve správním řízení k č.j. S0251-2017-VZ, VZ 2017 - 006012, 2. část dokumentů“ jsou uvedeny mj. tyto údaje: „Datum podání: 07.07.2017 13:55:30“; „Seznam el. souborů: 6_Seznam_čest_prohl_střet_zajm_VR0012_1179.pdf“. Je tedy zřejmé, že v dané datové zprávě byla obsažena výlučně příloha vedená obviněným pod pořadovým číslem 6, v níž byla obsažena část dokumentace o zadávacím řízení, a sice seznam čestných prohlášení ke střetu zájmů, resp. samotná čestná prohlášení, a nikoliv již přílohy vedené obviněným pod pořadovými čísly 7, 8, 9, 10a, 10b, 10c, 11, 12 a 13. Úřad poznamenává, že tato skutečnost je rovněž zřejmá z detailu odeslané datové zprávy prostřednictvím datové schránky, který obviněný učinil součástí jeho sdělení ze dne 26. 7. 2017 a jenž obsahuje i tyto údaje: „Věc: Vyjádření Zadavatele ve správním řízení k č.j. S0251-2017-VZ, VZ Z2017 - 006012, 2. část dokumentů; „Datum a čas dodání: 7.7.2017 v 13:55:30“; „Adresát: Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, třída Kpt. Jaroše 1926/7, 602 00 Brno, CZ“; „Přílohy: Seznam čest.prohl.střet, zajm,VR0012%1179.pdf (2,64 MB)“. Fakt, že přílohy vedené obviněným pod pořadovými čísly 7, 8, 9, 10a, 10b, 10c, 11, 12 a 13 nebyly obsaženy v datové zprávě „Vyjádření Zadavatele ve správním řízení k č.j. S0251-2017-VZ, VZ 2017 - 006012, 2. část dokumentů“, kterou Úřad od obviněného obdržel dne 7. 7. 2017, resp. v příloze č. 6 dané datové zprávy, jak obviněný původně tvrdil, nýbrž že shora specifikované přílohy tvořící součást dokumentace o zadávacím řízení byly obviněným Úřadu zaslány až dne 14. 7. 2017, ostatně následně přiznal (potvrdil) i sám obviněný v jeho přípisu ze dne 26. 7. 2017 („Doručení příloh č. 7 -13 na ÚOHS však bohužel nedošlo. Tato skutečnost byla napravena dne 14. 7. 2017 opakovaným odesláním těchto příloh na adresu ÚOHS.“) (viz bod 8. odůvodnění tohoto rozhodnutí).
40. Z výše uvedeného je možné dovodit, že skutečnost, že Úřadu kompletní dokumentaci o zadávacím řízení na šetřenou veřejnou zakázku nezaslal ve lhůtě stanovené v § 252 odst. 1 zákona, obviněný nepopírá, tj. nečiní ji spornou. Právě řečené je ostatně zřejmé z obsahu jeho odporu ze dne 30. 8. 2017, v němž obviněný, mimo jiné, výslovně uvedl, že „k formálnímu naplnění znaků přestupku dle § 268 odst. 1 písm. e) zákona (...) neodesláním kompletní dokumentace o předmětné veřejné zakázce v Zákonem stanovené lhůtě došlo (...)“. Obviněný nicméně uvádí, že se tak stalo v důsledku administrativního nedopatření, jelikož při zasílání dokumentace o zadávacím řízení došlo k překročení maximální kapacity datové schránky, na což však obviněný nebyl upozorněn systémem své spisové služby. K tomuto sděluje Úřad následující.
41. Dle názoru Úřadu obviněný skutečnost, že Úřadu zaslal kompletní dokumentaci o zadávacím řízení, tedy včetně příloh č. 7, 8, 9, 10a, 10b, 10c, 11, 12 a 13, dne 7. 7. 2017, dovozoval z printscreenu z jeho interního systému pro správu elektronických dokumentů, který Úřadu zaslal jako přílohu jeho sdělení ze dne 14. 7. 2017. Z předmětného printscreenu je možné mít

za to, že obviněný skutečně hodlal přílohy č. 7, 8, 9, 10a, 10b, 10c, 11, 12 a 13 Úřadu zaslat, jelikož tyto byly dle přiloženého printscreenu nahrány do systému obviněného dne 7. 7. 2017. Úřad tedy nevylučuje, že obviněný zamýšlel Úřadu dne 7. 7. 2017 zaslat kompletní dokumentaci o zadávacím řízení, kdy přílohy č. 7, 8, 9, 10a, 10b, 10c, 11, 12 a 13 patrně hodlal učinit přílohou dokumentu „6) Seznam čest.prohl.střet, zajm,VR0012 % 1179.pdf“, jež tvořila obsah datové zprávy „Vyjádření Zadavatele ve správním řízení k č.j. S0251-2017-VZ, VZ Z2017 - 006012, 2. část dokumentů“. Je taktéž možné, že obviněný „žil“ v přesvědčení, že Úřadu kompletní dokumentaci o zadávacím řízení řádně zaslal dne 7. 7. 2017. Úřad však akcentuje, že reálně tomu tak nebylo, jelikož přílohy č. 7, 8, 9, 10a, 10b, 10c, 11, 12 a 13 zaslal obviněný Úřadu evidentně poprvé až dne 14. 7. 2017, a to na základě usnesení Úřadu č. j. ÚOHS-S0251/2017/VZ-20512/2017/531/Est ze dne 13. 7. 2017, jak je ostatně zřejmé z detailu datové zprávy „Vyjádření Zadavatele ve správním řízení k č.j. S0251-2017-VZ, VZ Z2017 - 006012, 2. část dokumentů“, v níž je jako příloha uveden výhradně dokument „6) Seznam čest. prohl.střet, zajm, VR0012 % 1179.pdf“ (2,64 MB)“. I sám obviněný ostatně v jeho přípisu ze dne 26. 7. 2017 uvedl, že „Z výpisu datové schránky, kterým mělo být doloženo odeslání druhé skupiny dokladů (přílohy č. 6 -13), je však patrné odeslání pouze přílohy č. 6 (...).“ (viz bod 8. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Pro úplnost Úřad zdůrazňuje, že printscreen z interního systému obviněného pro správu elektronických dokumentů, jež obviněný Úřadu zaslal jako součást jeho přípisu ze dne 14. 7. 2017, v žádném případě neosvědčuje zaslání příloh vedených obviněným pod pořadovými čísly 7, 8, 9, 10a, 10b, 10c, 11, 12 a 13 Úřadu již dne 7. 7. 2017 spolu se zbývající částí dokumentace o zadávacím řízení.

42. Z pohledu Úřadu se jeví přijatelným a logickým zdůvodnění obviněného, že příčinou, jež vedla k tomu, že přílohy č. 7, 8, 9, 10a, 10b, 10c, 11, 12 a 13 nebyly Úřadu zaslány již dne 7. 7. 2017, jako tomu bylo v případě zbývající části dokumentace o zadávacím řízení, bylo překročení kapacity datové zprávy. Podle obviněného totiž příloha č. 8 s názvem „Nabídka BioMerieux.pdf“ mohla být důvodem neodeslání ostatních chybějících příloh (viz opětovně bod 8. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Úřad na základě vlastní činnosti zjistil, že Informační systém datových schránek umožňuje odeslat pouze datovou zprávu s přílohami, jejichž celková kapacita činí maximálně 20 MB. Předmětná příloha č. 8 „Nabídka BioMerieux.pdf“ má přitom velikost 20 460 kB, tj. 20,46 MB, čili sama o sobě již překračuje kapacitní limit pro datovou zprávu s přílohami. Shora uvedené zdůvodnění obviněného tak lze považovat za objektivně možné.
43. S odkazem na výše popsané skutečnosti Úřad předesílá, že je důvodně možné se domnívat, že obviněný měl zájem zaslat Úřadu kompletní dokumentaci o zadávacím řízení v zákonem stanovené lhůtě. V tom, že přílohy č. 7, 8, 9, 10a, 10b, 10c, 11, 12 a 13 obviněný zaslal Úřadu až v dodatečně lhůtě určené usnesením č. j. ÚOHS-S0251/2017/VZ-20512/2017/531/Est ze dne 13. 7. 2017, čili až po marném uplynutí zákonné lhůty, tak Úřad nespatřuje úmysl obviněného. Úřad nicméně akcentuje, že odpovědnost zadavatele za přestupky podle zákona, přestupek podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona nevyjímaje, je zákonodárcem koncipována jako odpovědnost objektivní, tzn. odpovědnost bez ohledu na zavinění. Pro konstatování spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona tedy plně postačuje, pokud zadavatel nesplní některou z povinností předvídaných v citovaném ustanovení zákona. Je přitom zcela irelevantní, na základě jaké příčiny (příčin) zadavatel konkrétní povinnost nesplnil, resp. porušil. Úřad však doplňuje, že to, zda zadavatel na splnění svých povinností v souvislosti se zasláním dokumentace o zadávacím řízení Úřadu zcela rezignoval,

či zda měl snahu, aby dokumentaci řádně a včas Úřadu zaslal, ale přesto k tomu nedošlo v souladu se zákonem, může Úřad eventuálně zohlednit při správním uvážení o výši uložené pokuty za spáchaný přestupek.

44. V předchozích bodech odůvodnění tohoto rozhodnutí Úřad dovodil, že jednání obviněného jednoznačně naplňuje formální stránku přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona, což fakticky nečiní sporným, resp. připouští, i sám obviněný. Ve vztahu k argumentaci obviněného, že však daným jednáním nedošlo k naplnění materiální stránky přestupku dle shora citovaného ustanovení zákona (viz body 17. a 19. odůvodnění tohoto rozhodnutí), konstatuje Úřad následující. Jak bylo uvedeno již výše, obviněný měl podle § 252 odst. 1 zákona povinnost v souvislosti se správním řízením sp. zn. S0251/2017/VZ zaslat kompletní dokumentaci o zadávacím řízení na šetřenou veřejnou zakázku Úřadu nejpozději dne 7. 7. 2017. Úřadem bylo v předchozích bodech odůvodnění tohoto rozhodnutí popsáno a prokázáno, že obviněný nicméně dne 7. 7. 2017 zaslal Úřadu toliko část předmětné dokumentace, což obviněný nečiní sporným. Obviněný tedy tímto nepostupoval v souladu se shora citovaným ustanovením zákona, jelikož Úřadu nezaslal kompletní dokumentaci o zadávacím řízení na veřejnou zakázku (části dokumentace, které obviněný ve lhůtě podle § 252 odst. 1 zákona Úřadu nezaslal, jsou specifikovány ve výroku I. tohoto rozhodnutí), ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení stejnopisu návrhu, který byl obviněnému doručen dne 26. 6. 2017, tedy nejpozději dne 7. 7. 2017. Tím, že obviněný nepostupoval v souladu s § 252 odst. 1 zákona, dopustil se spáchaní přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona. Ke spáchaní tohoto přestupku došlo následujícího dne po marném uplynutí lhůty dle výše citovaného ustanovení zákona, tzn. dne 8. 7. 2017. Obviněný v jeho vyjádření ze dne 19. 9. 2017 odkazuje na § 270 odst. 1 zákona, podle něhož zadavatel za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Úřad nicméně v této souvislosti akcentuje, že znění § 270 odst. 1 zákona, tak, jak jej prezentuje obviněný, bylo účinné do dne 30. 6. 2017. Avšak je zapotřebí upozornit, že ode dne 1. 7. 2017 bylo znění § 270 odst. 1 zákona změněno, když tento paragraf zní od předmětného data následovně: *„Má se za to, že čin, který vykazuje formální znaky přestupku podle tohoto zákona, je společensky škodlivý.“* Úřad opětovně poznamenává, že obviněný se spáchaní přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona dopustil dne 8. 7. 2017, čili evidentně již v době, kdy ustanovení § 270 odst. 1 zákona doznalo výše popsané změny. Úřad zdůrazňuje, že na posuzovaný případ není možné aplikovat znění zákona účinného ke dni zahájení zadávacího řízení na předmětnou veřejnou zakázku, nýbrž znění zákona účinného v době spáchaní přestupku. Od 1. 7. 2017 se podle § 270 odst. 1 zákona má výslovně za to, že čin, jenž vykazuje formální znaky přestupku podle zákona, je společensky škodlivý. Z právě řečeného vyplývá, že pokud jednání příslušného zadavatele naplňuje formální znaky skutkové podstaty některého z přestupků upravených zákonem, pak již není nutné posuzovat materiální stránku takového jednání, tzn. jeho společenskou škodlivost, jelikož ta je tímto protiprávním jednáním bez dalšího naplněna. Úřad si je v tomto ohledu ve vztahu k výše uvedenému plně vědom, že citované ustanovení zákona je koncipováno jako vyvratitelná domněnka. Úřad se tedy zabýval tím, zda zákonem stanovenou domněnku zadavatel (obviněný) vyvrátil. K tomu pokládá Úřad primárně za vhodné podotknout, že obviněný v rámci řízení o přestupku nedoložil Úřadu nic, prostřednictvím čehož by danou domněnku vyvrátil. Obviněný pouze tvrdí, že v daném případě není naplněna materiální stránka přestupku a že v souvislosti se zasíláním

dokumentace o zadávacím řízení došlo k administrativnímu pochybení. Z pohledu Úřadu je však materiální stránka přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona prokazatelně naplněna, a to nejen s ohledem na ustanovení § 270 odst. 1 zákona. Obviněný totiž svým postupem, čili tím, že nezaslal Úřadu kompletní dokumentaci o zadávacím řízení na předmětnou veřejnou zakázku ve lhůtě předvídané v § 252 odst. 1 zákona, objektivně ztížil možnost přezkoumání jeho úkonů v rámci správního řízení sp. zn. S0251/2017/VZ. Úřad zdůrazňuje, že obviněnému nenáleží posuzovat, které části dokumentace o zadávacím řízení jsou pro rozhodnutí Úřadu relevantní a které nikoli. Zákon zadavateli jednoznačně ukládá povinnost zaslat Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení jako celek; pro vyvrácení domněnky ve smyslu § 270 odst. 1 zákona tak rozhodně nemůže postačovat argumentace obviněného vedená v tom duchu, „že přece Úřadu ve lhůtě zaslal ty části dokumentace, jež by byly pro jeho rozhodnutí dostačující“. Úřad předesílá, že skutečnost, že mu zadavatel kompletní dokumentaci o zadávacím řízení ve lhůtě podle § 252 odst. 1 zákona nezašle, vyvolává nutnost dalších úkonů ze strany Úřadu a nejistotu o způsobu vedení daného správního řízení, neboť Úřad nemůže s určitostí vědět, zda nakonec nebude nucen s ohledem na postup zadavatele ukládat nápravné opatření ve smyslu § 263 odst. 4 zákona, či zda zadavatel „nakonec“ (tedy po lhůtě dle § 252 odst. 1 zákona) dokumentaci zašle a Úřad tak bude o věci rozhodovat meritorně; za této situace je pak postavení Úřadu ve vztahu k rozhodování o věci ztíženo tím, že dochází ke „zbytečným“ průtahům ve správním řízení, namísto toho, aby se Úřad mohl věcně zabývat podaným návrhem. Tato liknavost zadavatele tedy Úřadu podstatně ztěžuje možnost rozhodovat tak, aby byly dodrženy lhůty předvídané příslušnými právními předpisy, a aby tak Úřad mohl řádně dostát své úloze, jež mu byla ze strany zákonodárce svěřena. Úřad proto ve světle výše popsaných skutečností konstatuje, že argumentace obviněného, že zde absentuje materiální stránka přestupku, je irelevantní, resp. lichá. Obdobně nemůže obstát ani argumentace obviněného týkající se odkazů na rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 17/2007-135 ze dne 31. 5. 2007 a č. j. 4 As 28/2006-65 ze dne 22. 3. 2007. Jelikož od 1. 7. 2017 podle § 270 odst. 1 zákona platí, že čin, který vykazuje formální znaky přestupku, je společensky škodlivý, nemá Úřad povinnost se z hlediska posuzování trestnosti protiprávního jednání obviněného souvisejícího s nesplněním povinnosti podle § 252 odst. 1 zákona, čímž došlo k naplnění formálních znaků přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona, zabývat materiální stránkou tohoto právně závadného jednání, k čemuž směřovaly shora citované rozsudky Nejvyššího správního soudu.

45. Z bodu 43. odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplývá, že z pohledu naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona nehraje žádnou roli to, zda zadavatel povinnosti vyplývající pro něj z ustanovení § 252 odst. 1 zákona nedostál v důsledku „nějakého“ administrativního nedopatření, či tuto povinnost nesplnil vědomě (záměrně). Tu Úřad připomíná, že argumentace obviněného je absurdní, neboť v podstatě vyjadřuje to, že za neodeslání může jeho podatelna. Úřad však připomíná, že podatelna je právě obviněného, přičemž ten má odpovědnost zajistit splnění všech zákonných povinností jako celek. Jinými slovy vyjádřeno, stěžejní je, zda obviněný splnil zákonem uloženou povinnost. Pokud nikoli, zákon porušil. Skutečnost, že např. jeden zaměstnanec obviněného svou povinnost splnil a druhý nikoli, na což tedy poukazuje obviněný ve svých podáních, má dosah do vnitřních odpovědnostních vztahů v rámci organizace, nikoli však do toho, zda obviněný předmětnou zákonnou povinnost splnil či nikoli, neboť i z jeho vyjádření je zřejmé, že nikoli. I pokud by tedy Úřad přistoupil na argumentaci obviněného, resp. tuto argumentaci připustil, že

k nezaslání kompletní dokumentace o zadávacím řízení na posuzovanou veřejnou zakázku došlo vlivem překročení maximálně přípustné kapacity datové schránky, nic to nemění na závěru, že obviněný nepostupoval v souladu s § 252 odst. 1 zákona, jak bylo zevrubně popsáno a dovozeno shora, čímž se prokazatelně dopustil spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona. Ve vztahu k tvrzení obviněného, že k jeho prodlení se zasláním kompletní dokumentace o zadávacím řízení došlo toliko v řádu několika kalendářních dnů (konkrétně 7 dnů) (viz bod 15. odůvodnění tohoto rozhodnutí), uvádí Úřad následující. Přestupkem je nezaslání dokumentace ve lhůtě. Obviněný ve lhůtě tuto nezaslal, takže naplnil skutkovou podstatu přestupku. To, že zaslal dokumentaci se zpožděním 7 dnů, pak Úřad zohlednil při stanovení výše sankce. Jak bylo popsáno již v bodech 34. a 35. odůvodnění tohoto rozhodnutí, nezaslání kompletní dokumentace o zadávacím řízení v zákonem určené lhůtě podstatným způsobem ztěžuje Úřadu posouzení v návrhu namítaných skutečností. Lze konstatovat, že je prakticky vyloučeno, aby Úřad bez kompletní dokumentace o zadávacím řízení konkrétní veřejnou zakázku řádně přezkoumal a dostal tak svým povinností, jež jsou mu na základě zákona uloženy, resp. svěřeny, tzn. dozor nad zadáváním veřejných zakázek v prostředí České republiky. Úřad musí mít k dispozici úplnou dokumentaci, což zákonodárce jasně vyjádřil v požadavku na zadavatele v zákoně. Pokud by měla Úřadu postačovat jen část dokumentace, zákonodárce by tak stanovil, což se však nestalo. Každé prodlení s včasným posouzením zákonnosti postupu zadavatele může mít neblahé důsledky z hlediska včasného a úspěšného ukončení zadávacího řízení a následné realizace veřejné zakázky, a může tedy představovat významný zásah do práv dodavatelů, stejně tak samotného zadavatele, jehož cílem by mělo být řádné zadání veřejné zakázky bez zbytečných průtahů. Vzhledem k těmto příčinám je proto povinnost k zaslání dokumentace o zadávacím řízení zadavateli uložena ustanovením § 252 odst. 1 zákona, a z téhož důvodu je její nezaslání či opožděné zaslání kvalifikováno jako přestupek. Citované ustanovení zákona stanoví, že zadavatel má povinnost zaslat Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení stejnopisu návrhu. Obviněný však ve zde projednávané věci v předmětné lhůtě Úřadu zaslal toliko část dokumentace o zadávacím řízení na posuzovanou veřejnou zakázku, tzn. nekompletní dokumentaci o zadávacím řízení. Fakt, že obviněný následně po „upozornění“ Úřadem zaslal Úřadu i zbývající část dokumentace o zadávacím řízení, tak nemůže v žádném případě na tom, že se tak evidentně stalo až po marném uplynutí lhůty podle § 252 odst. 1 zákona, ničeho změnit, přičemž ke spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona došlo již právě marným uplynutím lhůty dle shora citovaného ustanovení zákona. Úřad v dalším upozorňuje, že zadavatel naplní znaky přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona, i pokud je v prodlení se zasláním kompletní dokumentace o zadávacím řízení ve lhůtě podle § 252 odst. 1 zákona byt jen o jediný den. Je však možno současně uvést, že to, s jakým odstupem po marném uplynutí lhůty ve smyslu shora citovaného ustanovení zákona zadavatel „nakonec“ dokumentaci o zadávacím řízení na veřejnou zakázku Úřadu zašle, může být Úřadem bráno v potaz při úvaze o výši uložené sankce.

46. Ve vztahu k argumentu obviněného, že pokud by měl možnost zaslat dokumentaci o zadávacím řízení na veřejnou zakázku běžnou poštou prostřednictvím držitele poštovní licence, nedošlo by v žádném případě k jeho prodlení s tímto zasláním (viz bod 16. odůvodnění tohoto rozhodnutí), konstatuje Úřad následující. Úřad primárně poznamenává, že obviněný zaslal Úřadu celou dokumentaci o zadávacím řízení datovými zprávami

prostřednictvím systému datové schránky. To však neznamena, že by byl povinen takto postupovat. Jak totiž vyplývá z ustanovení § 252 odst. 4 zákona, části dokumentace o zadávacím řízení nebo soutěži o návrh neuvedené v § 252 odst. 3 zákona a netextovou část zadávací dokumentace nebo soutěže o návrh je zadavatel povinen odeslat Úřadu v **listinné podobě** (zdůrazněno Úřadem, pozn. Úřadu), prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem. Citované ustanovení zákona tedy připouští zaslání konkrétních částí dokumentace o zadávacím řízení i v listinné podobě, kdy za této situace je samozřejmě možné tyto zaslat i prostřednictvím držitele poštovní licence, tzn. v listinné podobě. Obviněný tak měl možnost volby, jakým způsobem konkrétní části dokumentace o zadávacím řízení na šetřenou veřejnou zakázku předvídané v ustanovení § 252 odst. 4 zákona Úřadu zašle. Je tedy věcí obviněného, že se rozhodl všechny části dokumentace o zadávacím řízení zaslat Úřadu datovými zprávami, ačkoliv u některých z nich takto učinit nemusel. Pokud se obviněný rozhodl takto postupovat, přičemž současně nedostal povinnosti vyplývající z § 252 odst. 1 zákona, musí být připraven za toto nést příslušné následky. Přitom však platí i ve vztahu k zaslání dokumentace datovými zprávami, že je chybou obviněného, pokud nemá nastavené kontrolní mechanismy, jimiž si ověřuje, že ke splnění zákonných povinností došlo či nikoli.

47. Na základě výše uvedeného Úřad uzavírá, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona tím, že v rámci správního řízení zahájeného na návrh ze dne 25. 6. 2017 a vedeného Úřadem pod sp. zn. S0251/2017/VZ nezaslal dle § 252 odst. 1 zákona Úřadu kompletní dokumentaci o zadávacím řízení na veřejnou zakázku, když nezaslal nabídku dodavatele bioMérieux CZ s.r.o., čestná prohlášení jmenovaného dodavatele, že nemá v České republice nebo v zemi svého sídla v evidenci daní zachycen splatný daňový nedoplatek, a že nemá v České republice nebo v zemi svého sídla splatný nedoplatek na pojistném nebo na penále na veřejné zdravotní pojištění, ze dne 19. 6. 2017, prohlášení o shodě dodavatele bioMérieux CZ s.r.o., ze dne 23. 3. 2017, protokol o otevírání obálek ze dne 31. 5. 2017, zprávu o hodnocení nabídek ze dne 19. 6. 2017, protokol o posouzení splnění podmínek účasti vybraného dodavatele ze dne 19. 6. 2017, výzvu k doplnění kvalifikace dodavatele bioMérieux CZ s.r.o., VZ2017-006012 ze dne 19. 6. 2017 a námítky navrhovatele ze dne 30. 5. 2017, ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení stejnopisu návrhu, který byl zadavateli doručen dne 26. 6. 2017, tedy nejpozději dne 7. 7. 2017. S ohledem na tuto skutečnost rozhodl Úřad tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

K výroku II. tohoto rozhodnutí – uložení sankce

48. Úřad posoudil postup obviněného a vzhledem ke zjištěným skutečnostem přistoupil k uložení pokuty, neboť obviněný svým postupem naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona.
49. Podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona se zadavatel dopustí přestupku tím, že nesplní některou z povinností podle § 252 odst. 1, 3 nebo 4, § 254 odst. 5 nebo 6 nebo § 258 odst. 1.
50. V šetřeném případě se obviněný dopustil přestupku podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. e) zákona tím, že nesplnil povinnost stanovenou v § 252 odst. 1 zákona, když v rámci správního řízení vedeného Úřadem pod sp. zn. S0251/2017/VZ nezaslal Úřadu kompletní dokumentaci o zadávacím řízení na veřejnou zakázku ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení stejnopisu návrhu navrhovatele, tedy nejpozději do 7. 7. 2017.

51. Odpovědnost za přešupek zaniká mj. uplynutím promlčecí doby, která podle § 270 odst. 5 zákona činí 5 let.
52. Podle § 31 odst. 1 zákona o přešupcích promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni spáchání přešupku; dnem spáchání přešupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přešupek spáchán. Je-li znakem přešupku účinek, promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy takový účinek nastal.
53. V návaznosti na výše uvedené Úřad před uložením pokuty ověřil, zda je naplněna podmínka uvedená v § 270 odst. 5 zákona. Ke spáchání přešupku došlo dne 8. 7. 2017, kdy obviněný ve lhůtě dle § 252 odst. 1 zákona (která skončila dne 7. 7. 2017) nezaslal kompletní dokumentaci o zadávacím řízení Úřadu, a tedy nesplnil povinnost dle § 252 odst. 1 zákona. Úřad se o spáchání přešupku dozvěděl v souvislosti s vedením správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele (obviněného), v rámci něhož měl obviněný povinnost dokumentaci o zadávacím řízení Úřadu zaslat, a to den následující po dni, kdy obviněnému uplynula lhůta pro zaslání dokumentace, tedy dne 8. 7. 2017. Řízení o přešupku bylo zahájeno doručením příkazu č. j. ÚOHS-S0336/2017/VZ-24495/2017/531/MHo ze dne 22. 8. 2017 obviněnému, k čemuž došlo dne 23. 8. 2017. K uplynutí lhůty vymezené zákonem pro řízení tedy nedošlo a odpovědnost obviněného za přešupek uplynutím promlčecí doby nezanikla.
54. Podle § 268 odst. 2 písm. c) zákona se za přešupek uloží pokuta do 1 000 000 Kč, jde-li o přešupek podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona.
55. Podle § 37 písm. a), b), c) a g) zákona o přešupcích (Úřad zde cituje pouze ta ustanovení, která jsou v daném případě pro určení druhu a výměry trestu relevantní, pozn. Úřadu) se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k povaze a závažnosti přešupku, k tomu, že o některém z více přešupků, které byly spáchány jedním skutkem nebo více skutky, nebylo rozhodnuto ve společném řízení, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a u právnické osoby nebo podnikající fyzické osoby k povaze její činnosti.
56. Podle § 38 písm. a), b), c), d), f) a g) zákona o přešupcích je povaha a závažnost přešupku dána zejména významem zákonem chráněného zájmu, který byl přešupkem porušen nebo ohrožen, významem a rozsahem následku přešupku, dále způsobem spáchání přešupku, okolnostmi spáchání přešupku, rovněž i délkou doby, po kterou trvalo protiprávní jednání pachatele nebo po kterou trval protiprávní stav udržovaný protiprávním jednáním pachatele a počtem jednotlivých dílčích útoků, které tvoří pokračování v přešupku.
57. Z rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 46/2011-78 ze dne 6. 12. 2012 vyplývá, že je-li výše uložené pokuty výsledkem správního uvážení Úřadu a rozhodnutí je vydáváno s využitím zákonem uložené diskrece, je povinností Úřadu zabývat se všemi hledisky, která jsou pro posouzení výše pokuty nezbytná, nadto musí zohlednit i další skutečnosti, jež mohou mít na konkrétní výši pokuty vliv. Klíčovou je pak podmínka, aby z rozhodnutí bylo seznatelné, jaké konkrétní úvahy vedly správní orgán k uložení pokuty v příslušné výši, a aby výše pokuty s ohledem na zvažovaná kritéria a zákonnou limitaci vyhověla podmínce přiměřenosti. S požadavky soudu na řádné odůvodnění pokuty, obsaženými ve výše citovaném rozsudku, se Úřad vypořádává následujícím způsobem.

58. V rámci posouzení povahy a závažnosti přestupku Úřad konstatuje, že jednáním obviněného nedošlo k zákonem předvídanému postupu podle § 252 odst. 1 zákona, když obviněný nedodržel zákonnou lhůtu pro zaslání dokumentace o zadávacím řízení Úřadu stanovenou citovaným ustanovením zákona (zákonem chráněný zájem).
59. Jelikož bez dokumentace o zadávacím řízení nemůže Úřad soulad postupu zadavatele se zákonem řádně posoudit, stanovil zákonodárce zadavateli povinnost odeslat dokumentaci v přesně stanovené lhůtě. Pokud zadavatel tuto povinnost nedodrží, následkem je skutečnost, že Úřad má ztíženou možnost věc řádně posoudit a rozhodnout o návrhu ve lhůtách daných § 71 správního řádu. Z tohoto hlediska nejde o přestupek bagatelního charakteru, neboť nesplnění povinnosti zadavatelem dané v ustanovení § 252 odst. 1 zákona je bez dalšího kvalifikováno jako přestupek.
60. Co se týče okolností, za nichž byl přestupek spáchán, přihlédl Úřad jako k přitěžující okolnosti ke skutečnosti, že obviněný svým postupem ztížil věcný přezkum předmětného zadávacího řízení, neboť ve lhůtě podle § 252 odst. 1 zákona (v citovaném ustanovení zákona je přímo uvedena povinnost zadavatele zaslat Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení do 10 dnů ode dne doručení stejnopisu návrhu), nezaslal kompletní dokumentaci o zadávacím řízení, přičemž uvedená povinnost je výslovně stanovena v zákoně. Ačkoliv předmětem správního řízení je přezkum zákonnosti zadávacích podmínek, přičemž skutečnost, že obviněný Úřadu nezaslal především doklady dokumentující průběh zadávacího řízení, nemění to nic na tom, že obviněný svým nezákonným postupem ztížil přezkumnou činnost Úřadu, kdy nelze přehlédnout, že pro posouzení zákonnosti zadávacích podmínek nebyla nezanedbatelná ani nabídka dodavatele bioMérieux CZ s.r.o., kterou obviněný v zákonné lhůtě Úřadu taktéž nezaslal. V daném případě Úřad upozorňuje, že s ohledem na zákonné lhůty stanovené v § 71 správního řádu, v nichž je Úřad povinen vydat rozhodnutí, je každý den prodlení v doložení dokumentace potřebné pro posouzení případu zcela zásadní. I prodleva v zaslání dokumentace ze strany zadavatele v řádu jednotek dnů velmi ztěžuje a znesnadňuje postup Úřadu dodržet lhůty dle shora citovaného ustanovení správního řádu.
61. Jako k výrazně polehčující okolnosti přihlédl Úřad naopak k tomu, že obviněný na splnění povinnosti plynoucí pro něj z § 252 odst. 1 zákona zcela nerezignoval. Obviněný totiž ve lhůtě dle citovaného ustanovení zákona zaslal Úřadu převážnou část dokumentace o zadávacím řízení, kdy nezaslání zbývajících částí této dokumentace nebylo z pohledu Úřadu vedeno úmyslem obviněného, nýbrž bylo způsobeno administrativním pochybením, resp. nepozorností obviněného při překročení kapacity datové zprávy zasílané prostřednictvím systému datové schránky. Úřad jako k polehčující okolnosti dále přihlédl i k tomu, že obviněný zbývajících částí dokumentace zaslal Úřadu v ten samý den, kdy byl na tuto povinnost Úřadem na základě usnesení č. j. ÚOHS-S0251/2017/VZ-20512/2017/531/Est ze dne 13. 7. 2017 upozorněn (citované usnesení bylo obviněnému doručeno dne 14. 7. 2017). Je tedy zřejmé, že obviněný s dodatečným splněním dané povinnosti nijak zbytečně neotálel a promptně po upozornění, že dokumentace o zadávacím řízení nebyla Úřadu zaslána, a tedy i doručena, kompletní, své pochybení napravil.
62. Po pečlivém posouzení případu Úřad žádné další polehčující ani přitěžující okolnosti neshledal.

63. Úřad se dále zabýval skutečností, zda přestupek, za který je obviněnému nyní ukládán trest, není v souběhu s dalším přestupkem (správním deliktem) obviněného. Tento postup Úřadu vychází z konstantní rozhodovací praxe správních soudů, kdy je možné uvést rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 6. 2009, č. j. 1 As 28/2009 – 62 (publikován ve Sb. NSS 2248/2011), popřípadě rozsudek NSS ze dne 16. 9. 2016 č. j. 6 As 245/2015 – 33. V prvně uvedeném rozhodnutí Nejvyšší správní soud konstatoval, že *»soud dovodil, že při trestání správních deliktů týmž správním orgánem se přiměřeně uplatní i principy ovládající souběh trestných činů. Nutnost aplikovat tento trestněprávní institut vyplývá z obecné potřeby použít ve prospěch obviněného analogii z trestního práva ve správním trestání všude tam, kde vzhledem k neexistenci jednotného kodexu správního trestání v českém právním řádu nejsou výslovně upraveny některé základní zásady a instituty, jež by měly být zohledněny v případě jakéhokoliv veřejnoprávního deliktu. K této zásadě se již Nejvyšší správní soud vyslovil např. ve svém rozsudku ze dne 16. 4. 2008, č. j. 1 As 27/2008 - 67, dle něhož „použití analogie ve správním trestání je přípustné, a to v omezeném rozsahu, pouze tam, kdy to, co má být aplikováno, určitou otázku vůbec neřeší, nevede-li takový výklad k újmě účastníka řízení a ani k újmě na ochraně hodnot, na jejichž vytváření a ochraně je veřejný zájem.“*«. Soud dále pokračuje tak, že *»[t]restněprávní doktrína uvádí, že souběh „je dán tehdy, jestliže se pachatel dopustil dvou nebo více trestných činů dříve, než byl pro některý z nich vyhlášen soudem prvního stupně odsuzující rozsudek za podmínky, že tento rozsudek později nabyl právní moci a že o něm neplatí fikce neodsouzení“ (viz Šámal, P., Púry, F., Rizman, S.: Trestní zákon. Komentář. I. díl. 6., doplněné a přepracované vydání. C. H. Beck, Praha, 2004, str. 26).*«. Současně je v citovaném rozsudku uvedeno, že pro potrestání souběhu není bezpodmínečně nutné vedení společného řízení, ale je nezbytné použití absorpční zásady, pakliže zde existují sbíhající se správní delikty.
64. Úřad konstatuje, že zjistil, resp. ověřil, že v právě projednávaném případě není přestupek obviněného v souběhu s žádnými dalšími přestupky (správními delikty) obviněného. Vzhledem k právě řečenému tedy Úřad nemusel přikročit k uplatnění institutu souhrnného trestu.
65. Při určení výše pokuty Úřad přihlédl k majetkovým poměrům obviněného, neboť v určitém případě se pokuta, byť uložená v minimální výši, může jevit jako krajně „nespravedlivá“. Nepřípustné jsou pak takové pokuty, jež mají likvidační charakter. Z dokumentu „Výroční zpráva 2016 Nemocnice České Budějovice, a.s.“, dostupného na adrese: http://www.nemcb.cz/upload/files/zpravodaj/VZ_s_obalkou_2016.pdf, vyplývá, že výsledek hospodaření obviněného před zdaněním v roce 2016 činil více než 53 miliónů Kč. Na základě výše uvedeného Úřad konstatuje, že vyměřenou výši pokuty nelze v tomto případě považovat za likvidační ani za nepřiměřeně zasahující ekonomickou podstatu obviněného (a v tomto smyslu nespravedlivou).
66. Při posuzování výše uložené pokuty vycházel Úřad z premisy, že pokuta uložená obviněnému za nedodržení postupu stanoveného zákonem má splnit dvě základní funkce právní odpovědnosti, jež nelze oddělit, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem, a především funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. Uložená pokuta musí být natolik intenzivní, aby byla obviněným pocíťována jako újma, neboť uložením velmi nízké pokuty by nedošlo k naplnění jejího účelu, tj. sankce za protiprávní jednání. Obdobně se

vyjádřil i Krajský soud v rozsudku sp. zn. 62 Af 46/2011 ze dne 6. 12. 2012, ve kterém uvedl, že konkrétní forma postihu musí působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i jiné nositele obdobných povinností (preventivní funkce) a zároveň musí být postih dostatečně znatelný v zadavatelově materiální sféře, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by byl ovšem pro zadavatele likvidačním. Úřad uvádí, že peněžité sankce ze své podstaty vždy představuje nepříznivý zásah do sféry porušitele, který je spojen s úbytkem finančních prostředků, které mohly být případně investovány jinam.

67. Po zvážení všech okolností případu a uvážení všech argumentů obviněného Úřad při určení výměry uložené pokuty posoudil stanovenou výši pokuty v hodnotě 27 000,- Kč, vzhledem k okolnostem případu, jako dostačující. Uložená pokuta tak naplňuje dostatečně obě shora uvedené funkce právní odpovědnosti. Úřad dále uvádí, že výše uložené pokuty v žádném případě nedosahuje zákonem připuštěné maximální výše, je naopak třeba konstatovat, že uložená pokuta se pohybuje při spodní hranici zákonné sazby a plní tak výrazně preventivní funkci.
68. Úřad se na tomto místě vyjadřuje k argumentu obviněného, že pokud již Úřad shledá, že jsou dány důvody pro uložení pokuty, pak by mu měl uložit pokutu pouze v symbolické výši (viz bod 16. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Úřad je toho názoru, že výše uložené pokuty není, vzhledem k okolnostem případu, excesivní, kdy je současně zapotřebí podotknout, že uloženou pokutu nelze pokládat za excesivní, resp. vybočující z rozhodovací praxe Úřadu, neboť např. rozhodnutím Úřadu č. j. ÚOHS-S0250/2017/VZ-19255/2017/533/HKu ze dne 27. 6. 2017 byla příslušnému zadavateli za spáchání přestupku, resp. správního deliktu podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona uložena pokuta ve výši 30 000 Kč. Příkazem č. j. ÚOHS-S0353/2017/VZ-25543/2017/533/TKr ze dne 1. 9. 2017 pak byla konkrétnímu zadavateli za spáchání přestupků podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona uložena pokuta ve výši 53 000 Kč. Je tedy zřejmé, že Úřad již v minulosti konkrétní zadavatele potrestal ještě vyšší pokutou, než tomu je ve zde posuzovaném případě. K tomu Úřad pokládá za vhodné dodat, že i samotným zákonodárcem není porušení povinnosti stanovené v § 252 odst. 1 zákona vnímáno jako marginální, jelikož § 268 odst. 2 písm. c) zákona umožňuje za porušení dané povinnosti zadavateli uložit pokutu až do výše 1 000 000 Kč. Výše uložené pokuty obviněnému se tak stále pohybuje při dolní hranici maximálně připuštěné sazby podle výše citovaného ustanovení zákona. Úřad tedy shrnuje, že nelze vyhovět návrhu obviněného na uložení pokuty v symbolické výši, neboť v takovém případě by z pohledu Úřadu nedošlo k naplnění sankčních účinků pokuty, tj. zejména předcházení budoucího porušování zákona. Úřad doplňuje, že při určení výměry pokuty bral v potaz i povahu činnosti obviněného coby právnické osoby (viz § 37 písm. g) zákona o přestupcích), přičemž však neshledal, že by povaha jeho činnosti měla být jakkoliv relevantní ve vztahu k výši ukládané pokuty.
69. S ohledem na výše uvedené Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.
70. Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu pro Jihomoravský kraj – pracoviště Brno zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol – IČO obviněného.

K výroku III. tohoto rozhodnutí – uložení úhrady nákladů řízení

71. Podle ustanovení § 93 odst. 1 písm. i) zákona o přestupcích se ve výrokové části rozhodnutí o přestupku, kterým je obviněný uznán vinným, se kromě náležitostí podle správního řádu uvede výrok o náhradě nákladů řízení.
72. Správní orgán podle § 95 odst. 1 zákona o přestupcích uloží obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Pokud bylo rozhodnutí o přestupku zrušeno jiným orgánem veřejné moci a tato skutečnost má za následek nesplnění podmínek pro uložení náhrady nákladů řízení, správní orgán nahrazené náklady vrátí.
73. Vzhledem k tomu, že zákon o přestupcích v současné době náklady řízení blíže neupravuje, musel správní orgán vycházet z obecného právního předpisu, kterým je správní řád.
74. Podle § 79 odst. 5 správního řádu uloží správní orgán povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti. Podle citovaného ustanovení správního řádu výši paušální částky nákladů řízení stanoví prováděcí právní předpis. Tímto předpisem je vyhláška č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výtěžku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení (dále jen „vyhláška“), která v § 6 odst. 1 stanoví, že paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1 000,- Kč.
75. Jelikož v daném případě Úřad zahájil řízení o přestupku z moci úřední, neboť dospěl k závěru, že se obviněný dopustil přestupku, je zřejmé, že řízení bylo vyvoláno porušením právní povinnosti obviněného a Úřad je tedy povinen obviněnému uložit náhradu nákladů řízení ve výši stanovené vyhláškou. Z toho důvodu Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí.
76. Náklady řízení jsou splatné do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 19-24825621/0710, variabilní symbol 2017000336.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona se rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu zasílají Úřadu výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

JUDr. Josef Chýle, Ph.D.
místopředseda

Obdrží

Nemocnice České Budějovice, a.s., B. Němcové 585/54, 370 01 České Budějovice

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy